

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
Forretningsfører Sparekasseb. Ridder
Trykt i Ailinge Bogtrykkeri.

Avertissementsprisen er pr. Pettitline
for Inserater paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Øre
etterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 172

Fredag den 12. Januar 1917

5te Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Ailinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og eger sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvårlig.

Tørv — Kartofler — Roer.

Vore „kinesiske“ Arbejderforhold.

Før Krigens Udbrud indførte vi
til Arbejde ca. 10,000 polske Mark-
arbejdere skriver „Kbh.“, der med
4—5 Kroners Dagløn (i Akkord),
gratis Logi, Kartofler og Mælk,
Rejseudgifter, „Aufseher“ omkostnin-
ger o. s. v. kostede det danske Sam-
fund mange Millioner aarlig, samti-
dig med, at Tusinder af Landets
egne Børn — de arbejdsløse Byar-
bejdere — raabte paa Beskæftigelse
og Brød og „spadserede“ og hævdede
Bidrag fra de forskellige „Kasser“.

Det er jo saadan i dette lille Rige,
at hvis der f. Eks. er Arbejdsløshed
i Malerfaget, men følelig Mangel
paa Arbejdsmand ved Jord- og Be-
tonarbejder, saa falder det ikke den
arbejdsløse Malersvend ind at byde
sig til som Jordarbejder og tjene
sin Dagløn paa den Maade, indtil
Tiderne indenfor hans Fag bedrer
Nej man „spadserer“ og tyer til
„Kasserne“. I det rige Amerika har
man ikke Raad til at ødsle med Ar-
bejdskraften paa den Maade, men
her i det lille Danmark har vi det.
Mister en Haandværker i Amerika
sit „Job“ indenfor sit egentlige Fag,
søger han selvfølgelig et nyt inden-
for samme, men er hans Fag saa
overrendt, at han ikke indenfor det
kan faa Beskæftigelse, slaar han sig
paa noget nyt for at tjene til sig og
sine. En amerikansk Murer f. Eks.
betragter sig ikke forurettet af Sam-
fundet, hvis Byggeriet pludselig sløj-
er af og gør ham overflødig som
Murer. Han forlanger ikke af høj
gagerede Arbejderførere, at der skal
sættes et kunstigt, upaakrævet „of-
fentligt“ Byggeri i Gang, nej han
spytter i Næverne og gaar over i an-
det Arbejde. Er der Arbejdsløshed
paa et Punkt, er der gerne Efter-
spørgsel efter Arbejdskraft paa et an-
det. Der er ingen Tvivl om, at
Amerikas Kraft, Rigdom og friske
Initiativ og Skabekraft for en væsen-
lig Del beror netop paa denne Ame-
rikanernes frejdige Hængen i og
Bølgen frem og tilbage mellem ofte
meget uensartede Erhverv.

Hvorfor vil danske, arbejdsløse
Byarbejdere ikke tjene Penge ved
Akkord-Arbejde paa Landet? En

svimlende Procent af Byarbejderne
er indvandrede fra Landet og der-
for særdeles godt kendt med Land-
arbejde, til hvilket der især savnes
og indføres fremmed Arbejdskraft, Ar-
bejde af en saadan Natur, at enhver
kan udføre det, selv om han aldrig
har prøvet det før. Jeg tænker her
paa Tørvskær, Renholdelse og Op-
tagning af Roer og Kartofler.

Trods de uhyre Priser paa Kul og
Koks og den stærke Sligning paa
alle Skoveffekter er der i Aar, trods
alle Opfordringer og Formaninger,
skaaret langt mindre Tørv end paa-
krævet. Danmarks c. 30 Kvadratkil
Moser er ikke i Aar blevet udnyttet
stort mere end tidligere, trods de
høje Brændselspriser. Man har sav-
net Arbejdskraft, Sikringsstyrken har
berøvet Landet mange Arbejdshæn-
der og Byerne har som sædvanlig
ikke sendt sit arbejdsløse Overskud
udenfor Bygrænserne. Og dog kan
der baade ved Tørvskær og Arbejde
i Kartoffel- og Roemarken selv af
uøvede Folk tjenes en Dagløn fuldt
saa høj som den, mangen en Byar-
bejder tjener. En Dagløn paa 8
Kr. ved Kartoffeloptagning er ikke
ualmindelig. 20 Øre pr. 100 Favne
Roer giver med Lethed noget lig-
nende o. s. v. Da Arbejdet ikke er
strengere, snarere lettere, end det
meste andet Arbejde, foregaar i fri
Luft og er derfor betydeligt sundere
end Byarbejde, er det ufatteligt, at
arbejdsløse Byarbejdere ikke i Sæ-
sonstiderne strømmer ud over Landet
og tjener gode Penge.

Hvad er Grunden til dette Fæno-
men. Det er næppe Dovenskab,
snarere Sløvhed, parret med en bor-
nert Følelse af, at „Bondearbejde“
er mindre „fint“ end det at staa i
en beklumret Fabrik eller i et sløv
Værksted og som en mekanisk
Dukke betjene et Haandtag paa en
osende motordrevet Maskine. Men
først og fremmest skyldes det selv-
følgelig Byarbejdernes kasteagte
Kulsviertro paa, at en Murer kun
maa mure, en Malersvend kun male,
en Tømrer kun tømre o. s. v., og
at han i Tilfælde af Arbejdsløshed
i sit Fag skal „spadserer“ og ikke
uden at miste Agtelsen for sig selv
kan bekvemme sig til at besmitte
sine „fagudlærte“ Hænder med an-
det Arbejde, selv om der er fuldt op
af saadant og skønt han altsaa ved
at udfylde en af de mange tomme
Arbejdspladser ikke tager Brødet fra
nogen Kammerat, men tværtimod
støtter og hjælper sin Klasse ved
selv at tjene sit Brød i Stedet for
at trække paa de forskellige Under-
støttelses-Kasser.

Forstaa det hvem der kan!

Aalen.

„Aalens Historie læses som et
Drama“ siger Johannes V. Jensen.
Maaske havde han haft mere Ret,
hvis han havde sagt „som en gaad-
efuld Fortælling“. Aalen, Mennes-
skets specielle, velsmagende Ven,

fører et Liv, der er fuldt af Mystik
og Gaader, som endnu ikke alle er
løst.

Man har kaldt Aalen en Fersk-
vandsfisk. Den tilbringer ogsaa store
Dele af sit Liv i fersk Vand, ja, den
driver det endogsaa til at færdes
paa Land. Dens Gæller er saa fint
indrettede, at Gælleaabningerne kan
lukke sig for Luftens Paavirkning,
medens et lille Kvantum Vand, der
opbevares i Nærheden af Gællerne,
kan vedligeholde Aandedrættet. Saa-
ledes er Aalen i Stand til længere
Tid at leve som Landdyr.

Fiskerne kender to Arter af Aal:
„Krogaalen“ og „Ruse-“ eller
„Gaardaalen“. Disse to Arter har
ogsaa af ældre Zoologer været holdt
for to: den gule Aal og Blankaalen.
Men det er nu godtgjort, at det er
samme Art paa forskellige Udvik-
lingsstadier. Den gule Aal er Aalen
i Vækstperioden; deraf kommer
dens Graadighed, der gør, at den
bider paa Krog. Hos Blankaalen
derimod svinder Tarmkanalen ind
og Tarmaabningen lukkes, den tager
ingen Føde til sig mere og dens
eneste Opgave er at forplante sig.
Derfor er Blankaalens Kønsganer
ogsaa fuldt udviklede.

At to Udviklingsstadier er saa for-
skellige i Udseende er intet nyt Fæ-
nomen; ogsaa kønsmodne Laks og
Øreder anlægger Parringsdragt.

Ligesom de smaa Glasaal hvert
Foraar indvandrer her til Landet og
søger op i Aaer og Vandløb, saa-
ledes gaar hvert Efteraar et Træk af
Blankaal den modsatte Vej. Den før-
ste Vandrang er en Næringsvandring
— de smaa Aal svømmer fra Par-
ringsstedet, hvor de er blevet udklek-
kede, til de Steder, hvor der er Føde,
for at spise og udvikle sig til de i
Parringsstand. Saa foretager de
som Blankaal Vandringer ud mod
det aabne Hav, for at forplante sig.

Men hvor foregaar denne Forplant-
ning? Det har i mange Aar været
en af Aalens største Livsgaa-
der?

Det første Sted, man lagde Mærke
til de smaa Aalelarver, Aalens Ud-
viklingsform før den bliver Glasaal,
var i Messinastrædet. Og mærke-
ligt nok, Hypoteserne om Aalens
Forplantning bekræftedes, idet man
samme Sted fandt Blankaal, der var
endnu mere kønsmodne end dem
man kender fra de danske Farvande.

At Messinastrædet skulde være
Ynglepladsen for de danske Aal,
var dog en usandsynlig Tanke.
Zoologerne var da snart enige om,
at her var Ynglepladsen for de syd-
europæiske Aal. De nordvesteuro-
pæiske Aals Parringssted var endnu
en Gaade.

Problemet Løsning skyldes den
danske Afdeling af „De internatio-
nale Havundersøgelser“, og i første
Række Dr. Johs. Schmidt, der
ledede Undersøgelserne med Komit-
teens Damp „Thor“.

Damperen var undervejs til Island
for at foretage Undersøgelser i Far-
vandet der omkring, men man
havde undervejs, paa Undersøgel-

sernes Formand Dr. C. G. Johs. Pe-
dersens Initiativ, særlig Opmærk-
sommenheden henvendt paa alt angaa-
ende den danske Ferskvandsaals
Forplantning.

Og saa var det, at Dr. Schimdt
den 22. Maj 1904 blandt det Bund-
trawl, Damperen havde optaget til
Undersøgelse sydvest for Færøerne,
paa ca. 1300 Meters Dybde, fandt
den første Leptocephalus (Aale-
larve). Det blev telegraferet til Kø-
benhavn, og derfra gik den vigtige
Opdagelse ud over Verden.

Da „Thor“ maatte fortsætte sin
Vej, blev der kun fundet denne ene
Larve denne Sommer. Men næste
Sommer gik „Thor“ op igen med
dette specielle Formaal for Øje, og
Aar for Aar er lidt efter lidt blevet
oplyst nye Ting om Larvernes Ud-
vikling m. m. Hvad man nu mang-
ler, er kun Iagttagelser af Udviklin-
gen fra Æg til Larve, samt Vished
om Blankaalens senere Skæbne.
Sandsynligvis dør den straks efter
Kønsakten.

Efter disse Opdagelser kan drages
mange nyttige økonomiske Lærdome
for Fiskere. Det gælder om at
skaane Glasaalen, da den er uden
synderlig Værdi, men derimod vil
søge ind til de danske Farvande for
at blive fed. Blankaalen derimod
søger bort fra vore Farvande for
ikke mere at vende tilbage. Derfor
bør saa mange som muligt fanges,
da der alligevel altid vil slippe nok
ud i det aabne Hav, til at Aalebe-
standen ved Forplantning kan ved-
ligeholdes.

Det videnskabelige Resultat af Op-
dagelserne er, at Aalen nu regnes
for en Dybvandsfisk og ikke som
før for en Ferskhavsfisk, idet dens
Forplantning foregaar i det aabne
Hav.

Hundreder af Millioner vil kunne spares.

Dr. med. A. Alfren i Stockholm
har optaget en energisk Kamp mod
den nu gængse Madordning i Hjem-
mene.

Dr. Alfren retter sin Kritik mod
Spisesedler og Kogebøger, det i Al-
mindelighed anbefales. Forfatterne
af disse tager i Reglen mest Hensyn
til, hvad der er velsmagende, men
tager mindre i Betragtning, hvad der
er sundt og billigt. Hvad vi savner,
populære Kogebøger med sunde og
billige Retter.

Hvis det var muligt grundigt at
reformere et saa vigtigt Spørgsmaal
som Ernæringen i Hjemmene, vilde
der uden Tvivl kunne spares Hun-
dreder af Millioner aarlig. Og mange,
der under de nuværende Forhold
ikke ser nogen Udvej for at faa Ind-
tægterne til at slaar til, vil utvivlsomt
efter en saadan Reform kunne faa
Overskud paa Budgettet.

Endvidere fremhævede Dr. Alfren
Nødvendigheden af at tygge Maden
godt. Det paastaas, sagde han, at

10 pCt. af Fødens Næringsværd
gaar tabt paa Grund af mangelfuld
Tygning. Tænderne bør renses nøje
efter et Maaltid. Tarmsygdomme op-
staar ofte derved, at Madrester, der
har samlet sig mellem Tænderne,
kommer med anden Mad i Fordøj-
elseskanalen. At nyde for varm Mad
er ogsaa skadeligt for Tarmene. De
Vanskeligheder, der i den senere
Tid er opstaaet ved Anvendelsen af
de nødvendige Levnedsmidler, kunde
ikke undgaa at indvirke paa Hel-
bredstilstanden. I særlig Grad vil
det komme til at gaa ud over dem,
der har Anlæg for Tuberkulose.

Ventetider.

—o—
Af Anders J. Eriksholm
i „København“.

Den Dag vilde Fritz aldrig kunne
glemme —

Han kunde se det paa Far straks,
da Far kom fra Kontoret, at der
maatte være hændet noget usædvan-
ligt.

Far strøg sin Haand over hans
Haar, da han gik op ad Trappen.
Men han sagde ikke et Ord. Han
bare saa paa Frits. Og hans Øjne
var saa alvorlige.

Fritz fulgte efter Far ind i Stuen.
Og da Mor kom, tog Far hendes
Haand og sagde:

„Saa, min Ven, nu har Indkaldel-
sesordren naaet mig . . .“

Da gav Mor sig til at græde —
saa voldsomt, som Fritz aldrig havde
set hende græde før. Og hun græd
saa længe, længe.

Far stod lidi og saa paa hende.
Saa sagde han:

„Emmy, vær nu rolig. Det kan
jo ikke blive andet.“

Men Mor blev ved at græde —
med sit Hoved hvilende paa Fars
Skulder. Nu løftede hun Øjnene,
og der var i dem en Angst, der
gjorde Fritz bange.

„Otto“, sagde hun. „Jeg kan ikke
miste dig, jeg kan ikke! Hører du!“

Det varede noget, før Far svarede.
Og Fritz kunde se, at det kostede
ham Anstrengelse at tale. Men hans
Ord lød saa rolige:

„Det er jo min Pligt at rejse,
Emmy“, sagde han. „Jeg vilde for-
agte mig selv, om jeg sveg min
Pligt.“

Fars alvorlige Blik fik noget strengt
over sig.

„Det er jo mit Fædreland, der
kalder“, føjede han til.

Mor lod sig synke ned paa en
Stol.

„Ja, det er dit Fædreland“, sagde
hun. „Men her har du dit Hjem.“

Far nikkede — og han svarede
langsomt:

„Ja — det er jo det, der gør alt
saa svært.“

Fritz hørte ikke mere. Far og
Mor gik ind i Kabinettet og lukkede
Døren.

Men Fritz havde faaet meget at
spekulere over. Helt forstod han

ikke, hvad Far og Mor talte om. Men det forstod han, at Far skulde i Krig!

Det grusomme, der hed Krig, var med et Slag tykket Fritz saa nær — nu da Far skulde med.

Men han kunde ikke forstaa, at Far kaldte det fremmede Land — det Land, der var i Krig med de mange andre Lande — at Far kaldte det Land for sit Fædreland.

Far havde dog boet i Danmark meget længere end Fritz kunde huske. Og den Tanke var aldrig faldet Fritz ind, at Far ikke varrigtig dansk.

Det grundede Frits over endnu efter, at han om Aftenen var kommen i Seng.

— Næste Morgen vækkedes han ved, at Far kaldte paa ham.

Far var rejseklædt.

„Vær en god Dreng, Fritz“, sagde han. „Og vær altid god imod Mor!“

Far bøjede sig ned over ham, Fritz mærkede noget vaadt paa sin Kind — saa var Far borte.

Den Tid, der nu fulgte, var saa grumme sørgelig.

Mor var aldrig glad mere. Hun gik saa stille og bleg. Og det hændte flere Gange, at Mor ved den Tid, da Far plejede at komme fra Kontoret, gik ud ved Havelaagen og stod og saa ned ad Gaden — saadan som hun før havde gjort, naar hun ventede Far.

En Aften kom Tante Charlotte. De gik alle tre en Tur nd ad Langelinie. Aftenen var stille og smuk, og Maanesølvet glitrede over Sundet.

Da greb Mor Tante Charlottes Arm.

„Er det ikke underligt at tænke“, sagde hun. „Her er saa fredeligt og kønt — men maaske skinner i dette Øjeblik paa en Slagmark, hvor Saarede og døde ligger kastet imellem hinanden.“

„Du burde ikke tænke saa meget derpaa“, sagde Tante Charlotte.

„Jeg kan ikke lade være“, sagde Mor.

— Der gik Dag efter Dag, og Mor blev for hver Dag mere bleg og stille.

For det var saa grusomt alf det, Aviserne fortalte! Det var om Tusinder og Titusinder af dræbte Mennesker, om frygtelige Kampe, hvor Soldaterne mejedes ned som Sæden paa Marken.

Og der kom ikke noget Brev fra Far — slet ikke et eneste Ord fra Far.

Direktøren, paa hvis Kontor Far havde haft Plads, kom en Dag til Mor. Han havde en fremmed Avis med, og den bredte han ud paa Bordet.

Der stod ogsaa om Krigen i den Avis, og der var en Liste med mange, mange Navne.

Direktøren pegede paa et Navn, der fandtes omtrent midt paa Listen.

„Otto Eitel Gram“, stod der.

Det var Fars Navn.

„Er han død?“ spurgte Mor, og Fritz saa paa hende, for hendes Stemme lød saa fremmed.

„Nej, han er ikke død“, svarede Direktøren. „Han nævnes her som savnet.“

„Aa, det bliver vel det samme“, mente Mor. Men hendes Øjne fæstede sig paa Direktørens Ansigt med et forvirret Blik, der bad: Aa, sig dog, at han levede endnu — sig det!

Men Direktøren sagde blot:

„Ja, det er muligt det samme Fru Gram. Men endnu bør man dog ikke opgive Haabet.“

Han trykkede Mors Haand. Saa gik han.

Fritz fik Lov til at være længere oppe om Aftenen end han var vant til,

„Mor“, sagde han en Aften. „Hvad betyder det, at Far er blandt de savnede?“

„Man kender ikke hans Skæbne, Fritz — ved ikke, om han er død eller taget til Fange.“

„Jamen, Mor“, sagde Fritz, og det var, som en stor, lys Tanke fødtes i hans Hjerne. „Hvis Far er i Fangenskab, saa kommer han jo nok hjem igen!“

Mor sagde ingen Ting. Men hun tog Fritz om Halsen og kyssede ham.

Hver Dag og hver Aften talte de om Far.

„Tror du, Far ogsaa tænker paa os?“ spurgte Fritz.

„Det gør han sikkert“, sagde Mor. „Og han længes nok ogsaa.“

Det var, ligesom Fritz fik hende til at fatte mere Haab.

Fritz spurgte videre:

„Var det Fars Pligt at drage i Krig?“

„Ja, min Dreng. Det var Fars eget Land, der kaldte ham hjem.“

Fritz tav en Tid. Tankerne arbejdede med rastløs Hast i hans Hjerne.

„Saa kan det jo ikke nytte, vi sørger, Mor“, sagde han. „Selv om Far have kunnet blive hjemme, saa vilde han aldrig være blevet glad mere, hvis han ikke havde gjort sin Pligt!“

Der kom en Dag et Brevkort med et fremmed Frimærke og nogle hurtig nedkradsede Linjer.

Fritz var lige kommen fra Skole. Han tog mod Kortet og løb ind med det til Mor.

Det var fra Far!

Far var saaret. Han laa paa et Lazaret langt, langt borte, og han havde været nær ved Døden.

Mere stod der ikke. Men det var nok til at gøre Mor glad. Far levede! Det var det store og gode Budskab.

Meget længe varede det ikke, før der paany kom et Kort. Det meldte, at Far nu var meget bedre.

Tredie Gang var det et Brev, Far selv havde skrevet. Far var endnu ikke helt rask, skrev han. Men han ventede at blive udskrivet fra Lazaret i den kommende Uge for at afgaa til Fronten igen —

Da Mor havde læst det Brev, blev hun længe siddende med det i Haanden. Og hun græb med sin ene Haand om Brystet, som om der var noget, der gjorde ondt!

Der kom en Maanedstid efter et Kort fra Far, skrevet i en Skyttegrav. Men saa gik der Maaned efter Maaned, og der kom hverken Kort eller Brev.

Mor blev atter saa stille og bleg, som hun havde været den første Tid efter, at Far var rejst. Fritz gjorde, hvad han kunde for at opmuntre hende. Men han lagde Mærke til, at Mors Øjne havde faaet saadan et sørgmodigt Udtryk.

Og saa hændte der noget, som ogsaa Fritz sørgede over.

De maatte flytte fra det hyggelige Hus ved Søerne, hvor de havde boet saa mange Aar. Mor havde lejet to smaa Stuer ude paa Nørrebro — de passede bedre til deres Forhold nu, sagde hun.

Fritz var ked af det. De Stuer, de flyttede fra, var ikke blot større og kønnere, men de gemte saa mange Minder om Far —

Og saa var der dette, at Mor havde været i Magasin og faaet en stor Dynge Lærred — og Tante Charlotte var kommen med en Symaskine . . .

Mor syede den hele Dag — Fritz forstod godt at det var for at tjene Penge — og hendes Øjne blev mere og mere sørgmodige. —

En Dag tog Mor Fritz med ind i en Kirke — forhen kom de aldrig i Kirke. Der blev sunget en Salme — Frits fulgte med sin i Bog;

„Her vil lies, her vil lies, her vil lies, mit teenage Sind.“

Det lød saa højtideligt. De var, som Sangen og Orgeltonerne slog sammen i et mægtigt Brus, der bares højt mod de lyse Hvelvinger.

Fritz saa paa Mor. Hun havde Taarer i Øjnene, og hun greb famlende hans Haand og knugede den i sin.

Og Salmesangen tonede videre:

„Trange Tider langsomt skrider, langsomt skrider, det har den Art.“

Mor beholdt Fritz Haand i sin — ogsaa da de gik ud af Kirken. Og Fritz hørte hende hviske — Mor troede vist ikke, at nogen kunde høre det —: „Hvor længe endnu — hvor længe endnu?“

Helen Gould.

Hun er en af Amerikas rigeste Damer, og det vil jo ikke sige saa lidt.

Det var ikke netop det bedste Omdømme, der Mand og Mand imellem blev hendes Fader, den afdøde Milliardær Gay Gould, til Del. Man sagde mer eller mindre aabenlyst, at hans Millioner ikke var af det ædelste Metal. Men Millioner er nu en Gang Millioner. Naar man har haft Evne til at tjene dem, tilgives og glemmes der meget, især i Amerika. Foruden Millionerne efterlod Gould to Sønner og to Døtre. Den ene Datter, Anna, blev gift med den franske Grev de Castellane, der fødte en stor Del af hendes Formue, hvorpaa hun lod sig skille fra ham. Den anden, Miss Helen Gould, er forblevet ugift, sandsynligvis dog ikke, fordi hun har manglet Friere. Foruden at eje en uhyre Rigdom er Helen Gould nemlig et sjældent høj-sindet Menneske og er kendt og beundret over hele Amerika for sit store filantropiske Arbejde. Det er, ligesom hun lægger an paa at rense Kvaliteten af sin Faders Guld ved at anyende det smukt og godt — et Eksempel for alle Verdens rige Damer.

Helen Gould støtter gerne Kunsten og er en Tilflugt for alle unge, talentfulde, men fattige Kunstnere ved at købe deres Billeder til gode Priser og faa andre til at gøre det samme. Overfor Sygdom og Lidelse er hendes Medfølelse altid vaagen. Hun giver 12 Senge om Aaret med første Forplejning til et af New Yorks store Hospitaler, og at denne hendes Medfølelse udspringer lige fra hendes varme Hjerter, viser følgende lille Træk:

For nogle Aar siden opstod der pludselig Ild i det gamle 5th Avenue Hotel i New York. Det skete midt om Dagen, just som en stor Folkeprocession passerede forbi. Den Forvirring og Panik, der opstod, var ubeskrivelig, og Sprøjterne kunde aldeles ikke komme igennem Trængselen. Da Hotellet var en Træbygning, brændte den hurtigt ned til Grunden, og Elevatorerne var det første, der brændte. En Mængde Mennesker omkom i Luerne, og endnu flere blev saaret og forbrændt. Miss Helen Gould, som boede nær Ulykkesstedet, gjorde resolut sit store Palæ til midlertidigt Hospital.

Der blev stillet Senge og Baarer overalt i de rige Sale, og hun arbejdede selv med som Sygeplejerske uden at have anden Tanke end at lindre og hjælpe de Lidende.

Med sin uhyre Rigdom og sit Hjerter af Guld har Helen Gould alle Betingelser for at staa for Amerikanerne som Eventyrets gode Fe. Og hun gør det.

Allinge-Sandvig Kommunes Regnskab 1915-16

tillader vi os herved at aftrykke;

Indtægt.

Overskud fra forrige Aar	26,279,68
Renter af Kommunens Kapitaler	3254,36
do. Strafrenter	759,81
Indtægter af Ejendomme, tilhørende Kommunen:	
Købstadens Jorder (Aasen)	69,—
Udlejede Ejendomme	1015,—
Gasværk	1259,51
Vandværk	5364,64
Afgifter af faste Ejendomme	837,22
Afgifter ifølge Næringsloven: Næringsadkomster	250,—
Brændevinsafgift og Udsækning	3747,50
Algift efter Næringslovens § 75	35,—
Indtægt ifølge Lov om Handelsregistre	18,—
Hundeafgift	197,—
Forlystelsesskat	138,56
Forbrug af Aktiver	911,87
Optagne Laan: Midlertidigt i Handelsbanken	12000
do. fra Amsrepartitionsfonden	13,000
do. Den kommunale Laanekasse af 1914	11994,00
Tilskud fra Staten i Henh. til Lov Nr. 85	5565,—
Andre Indtægter: Afgifter af frivillige Auktioner	72,87
Bøder	29,38
Udpantningsgebyrer	213,29
Ekstraordinært Skatstilskud	20,000
Sparekassen til Byens Forskønnelse	50,—
Amtsskolefonden til træng. Kom. Skolev.	400,—
Jernbaneudbytte 1914/15	728,75
Tilskud i Henh. til Skolelovens § 33.	847,92
Paalignede Skatter: Grundskat	414,73
Husskat	1707,01
Skat af Aktieselskaber	824,88
Skat til Kommunen som Erhvervskomm.	1024,56
Formue- og Lejlighedsbeskat	56293,08
+ Fradrag efter Lov Nr. 85	116,05
Bidrag fra Landdistriktet	7696,45
Tilsammen	67844,66
Heri fragaar eftergivne og uerh. Restancer	7913,05
Optrækning af Statsskat	81,52
Summa Indtægt	169080,49

Udgift

Byens Bestyrelse: Lønninger	1930,—
Udgifter til Skatters Paaligning og Optrækning	1366,99
Andre Kontorholdsudgifter	792,87
Vedligeholdelse af Kontorlokaler (Raadhuset)	32,68
Andre Udgifter	1714,34
Fattigvæsenet: Lønninger og Pensioner	150,—
Udg. ved Fattiges Forsørgelse	18639,40
Andre Indtægter	13728,11
Understøttelse, der ikke har Fattighjælps V.	3105,37
Vedligeh. af Fattigv. Bygn. og Inventar	190,38
Andre Udgifter	451,94
Tilskud til Hjælpekassen	3893,25
Fragaar Statskassens Tilskud	758,—
Aldersdomsunderstøttelse	16493,08
+ Refusion fra fremmede Kom.	1049,59
Fragaar Statskassens Refusion	6131,63
Understøttelse til Børn og Enker	1038,05
+ Refusion fra Staten	550,98
Skolevæsenet: Lærerlønninger	25275,96
Undervisningsmidler	692,58
Vedligeholdelse af Bygninger og Inventar	1342,93
Andre Udgifter	3645,63
Tilsammen	30957,10
Fragaar Skolefondstilskud	5875,—
Rets- og Politivæsen: Lønninger	
Medicinalvæsenet: Sygehuset, Lønninger	2895,45
Forplejning	5967,46
Medicin og Forbindsstoffer	672,25
Vedligehold. af Bygn. og Inv.	953,25
Andre Udgifter	390,42
Tilsammen	10878,83
Indtægt: Patienters Kur og Pleje	6872,50
Andre Indtægter	68,—
Refusion	2700,—
Andre Udgifter: Sanatoriet	9640,50
Gader og Veje: Lønninger	1000,—
Byens Gader, Reparationer og Vedligehold.	6420,63
Fragaar Indtægt af solgte Skærver etc.	4086,16
Byens Belysning	2360,10
Brandvæsenet: Vedligehold.	153,75
De offentlige Lystanlæg	481,03
Renter af Gæld	23209,02
Afdrag paa Gæld	8314,03
Udgifter, alholdte af Laan: Sygehusvejens Anlæg	12004,23
Udgifter ved Voldgiften (Anl. af Vandv.	1988,05
Indkøb af Aktier i Hammerværket	28000,—
Indsat i Sparekassen (Kapitalformue)	911,87
Bidrag til forskellige Institutioner: Amsrepartitionsf.	10,443,—
Do. i Henh. t. Landkommunallovens § 50	620,—
Amtsstueskat	802,99
Skyldvurdering	92,86
Ejendomsskyld	4,95
Bornholms Plejehjemsforening	10,—
Tilskud til Allinge-Sandvig Stenv. Sygek.	250,—
do. Allinge Menigheds Sygeplejef.	100,—
do. Folke- og Børnebogsamlingen	100,—
do. Haandværkerforeningen	100,—
Næringsafgift til Staten	45,—
Tilsyn med Maskiner	33,—
Tilskud til Præsteembedet	305,04
Sandvig Havn	751,06
Andre og uforudsete Udgifter: Dyrtdsforanstaltninger	6263,25
Forsikringer	147,12
Antegnelser til Regnskabet 1914—15.	1637,01
Andre Udgifter	103,49
Overskud ved Aarets Udgang	8150,87
Meiighedsudgifter: Offeraflesning	6822,26
Bidrag til Kirken	2323,—
2450,—	4773,—
Summa Udgift	169,080,49

Allan Quatermain fortæller.

Al Rider Haggard.
(Paa Dansk ved Chr. J.)

—:0:—

Vi havde rejst i en Maanedstid, levet og skaffet os frem, som vi bedst kunde, da vi en Aften slog Lejr omtrent 40 Mil fra Bamangwata. — Vi var i Sandhed i en ynkelig Forfatning, vore Fødder var ømme, vi var halvdøde af Sult og dødtætte; og yderligere havde jeg faaet et Anfald af Feber, der gjorde mig næsten blind og saa hjælpeløs som et lille Barn. Ovenikøbet var vor Ammunition opbrugt — jeg havde kun en Patron tilbage til min Kaliber 8 Riffel, og Hans og Mashune, der var bevæbnede med Martini Henrys, havde tilsammen tre. Det var omtrent en Time før Solnedgang at vi gjorde Holdt og tændte Baal. Heldigvis havde vi et Par Tændstikker tilbage.

Det var et dejligt Sted, vi slog Lejr. Lige ved Siden af Vildtets Spor, som vi fulgte, var en lille Sænkning, randet af fladkronede Mimosa-Træer, og i Kløftens Bund sprudlede en Kilde med klart Vand frem og dækkede en lille Dam, langs hvis Bredder der voksede en Overdaadighed af Vandkarser.

Nu havde vi ingen Føde af nogen-somhelst Slags tilbage, idet vi den Morgen havde fortæret de sidste Rester af en lille Antilope, som jeg havde skudt to Dage i Forvejen. Derfor tog Hans, som var en bedre Skytte end Mashune, to af de tiloversværende tre Martini-Patroner og gik ud, for om muligt at skyde en lille Buk til Aftensmaden. Jeg var selv for svag til at gaa.

Imidlertid beskæftigede Mashune sig med at slæbe nogle visne Grene fra Mimosatræerne, for at lave en Slags Hytte eller et Ly til at sove i, omtrent 40 Yards fra Kanten af Vandhullet. Vi havde haft stort Besvær med Løver paa vor lange Tur, og ikke længere siden end foregaaende Aften var vi nær blevet angreben af dem, hvilket gjorde mig nervøs, især i Betragtning af min hjælpeløse Tilstand. Ligesom vi havde Skærmen færdig, hørte Mashune og jeg et Skud blive affyret — sandsynligvis en Fjerdingsvej borte.

„Lyt!“ sang Mashune paa Zulusproget, vistnok, tror jeg, mere for at holde Modet oppe end af nogen anden Grund, — „lyt til den underfulde Lyd, ved hvilken Maboonafolket (Boerne) rystede vore Forfædre til Jorden i Slaget ved Blodfloden. Vi er sultne nu, min Fader, vore Maver er smaa og indskrumpede som en tørret Okseblære, men snart vil de være fulde af godt Kød. Hans er en Hottentot og en „Unifagozan“ (en lille Fyr), men han skyder lige — ah! han skyder visse lige. Vær ved godt Mod, min Fader, snart vil der være Kød paa Bordet, og vi vil rejse os som Mænd.“

Om han blev ved at snakke ud i det Blaa, til jeg befalede ham at tie, fordi jeg fik Hovedpine af hans Vrovl.

Kort efter at vi havde hørt Skud-det, sank Solen i sin røde Pragt, og over Jord og Himmel faldt de afrikanske Urskoves dybe Stillehed. Løverne var endnu ikke ude — de vilde sandsynligvis vente paa Maanen — og Fugle og firfødte Dyr var gaaet til Ro. Jeg kan ikke beskrive den Styrke, Urskovnatens Ro har; for mig, syg som jeg var, og stadig ængstelig for Hottentotten Hans, der ikke kom tilbage, var den næsten ildevarslende — som om Naturen rugede over en Tragedie, der var udspillet for dens Øjne.

Det var stille, dødsstille, og en-somt som i Graven.

„Mashune“, sagde jeg tilsids —

»hvor er Hans? Mit Hjerter er tung for ham“.

»Aa, min Fader, jeg ved det ikke, maaske er han træt og sover, eller maaske er han faret vild.“

„Mashune, er du en Dreng, der vrøvler for mig“, svarede jeg, „sig mig, har du i alle de Aar, du har jaget ved min Side, nogensinde set en Hottentot, der er faret vild eller har sovet paa Vej til Lejren?“

„Nej, Macumazahn! (det er mit Navn blandt de Indfødte og betyder „den, der vaager om Natten“ eller „den aarvaagne“) jeg ved ikke, hvor han er.“

Men skønt vi talte saaledes, holdt ingen af os ai at hentyde til, hvad vi begge inderst inde tænkte: at en Ulykke havde ramt den stakkels Hottentot.

„Mashune“, sagde jeg tilsids, „gaa ned til Vandet og hent mig nogle af de grønne Urter, som vokser der. Jeg er sulten og maa have noget at spise.“

„Nej, min Fader, sikkert er Aanderne der, de stiger op af Vandet om Natten og sidder paa Bredden, for at tørre sig. En Isauisi (Hekse-Finder) har fortalt mig det.“

Mashune var, tror jeg, et af de mest uforfærdede Mennesker, som jeg i min Tid har kendt, men han nærede en mere end civiliseret Frygt for alt overnaturligt.

„Saa maa jeg gaa selv, din Tosse“, sagde jeg.

„Nej, Macumazahn, dersom dit Hjerter længes efter mærkelige Ting, som en syg Kvindes, saa gaar jeg, om saa Aanderne fortæller mig.“

Og straks gik han og vendte kort efter tilbage med et stort Bundt Vandkarser, af hvilke jeg graadigt tog for mig.

„Er du sulten“, spurgte jeg den store Zulu, da han sad og saa mig spise.

„Aldrig var jeg mere sulten, min Fader.“

„Spis da“, sagde jeg og pegede paa Vandkarserne.

„Nej, Macumazahn, jeg kan ikke spise de Urter.“

„Hvis du ikke spiser, vil du dø af Sult. Spis, Mashune.“

Han stirrede en Stund tvivlraadig paa Vandkarserne, greb tilsids en Haandfuld og proppede den ind i Munden, medens han skreg: „Aa, hvorfor er jeg født, naar jeg skal spise grønne Urter som en Okse? Visselig vilde min Moder, hvis hun havde vist det, dræbt mig, da jeg var født.“

Saaledes blev han ved at skrige op mellem hver Mundfuld til vi var færdige, da han erklærede, at han „var vissefuld af Foer, men det laa meget koldt i hans Mave, som Sne paa et Bjerg“.

Under andre Forhold vilde jeg have lët, for det maa indrømmes, at han havde en latterlig Maade at udtrykke sig paa. Zuluer holder ikke af Grønsager.

Lige efter at Mashune havde endt sit Maaltid, hørte vi det høje „Woof, Woof!“ fra en Løve, som øjensynlig gik sin Aftentur meget nærmere ved Hytte end det var behageligt. Ja, ved at stirre ind i Mørket og lytte aandeløst, kunde jeg høre dens pustende Aande og skimte Lyset i dens gule Øjne. Vi raabte højt, og Mashune kastede nogle Træstumper paa Ilden, for at skræmme den — hvilket øjensynlig havde den forønskede Virkning, for vi saa ikke mere til den en Tid.

(Forts.)

Morgenoandring

Et Storstadsbillede.

—0—

Jeg gaar i Morgengryet, nys vaagnet op af Søvn og Drøm og føler mig i Lysets Strøm som genskabt og fornyet.

Langs Horizonten gløder paa Himmelen en Purpurbræm, og paa mit Ansigt spirer frem et Smil til hver, jeg møder.

Og tusind klingre Lyde fra klare Stemmer møder mig. — Og som i Tanker drejer jeg ind i en snavset Gyde.

Sol i hver Rude lyner. En af dem aabnes lidt paa Klem og fra et Kammer vælder frem en Lugt af ramme Dyner.

Nu vaagner Gadens Tøjter. Og Børn med usle Pjalter paa paa Vej til Skole langsomt gaa — hør bare, hvor de fløjter!

Jeg møder sølle Stakler hvis Ansigt smiler tomt, forladt, hvis Gang er sløv, hvis Blik er mat. De venter ej Mirakler.

De véd, at hver en Morgen har Lyset sivet langsomt frem, — men ind i deres Væsens Gem fandt Glæden ej — knap Sorgen.

Kun Sulten, Kvalen, Nøden — Og derfor sluktes deres Blik, og deraf kom det, at de fik en Ringeagt for Døden. —

— — —

Nu falmer Skyers rosa, og Himlen bliver graa og bleg. — Fra trænge Gyder vandrer mig imøde Livets Prosa.

Chr. Jørgensen

Gudstjenester og Møder.

Søndag den 14. Januar.

Allinge K. Kl. 9 1/2 Skrin. 9. Ols Kirke Kl. 2. — 1 1/2.

Hellig 3 Kongers Gudstjeneste. Adjunkt, cand. theol. Jac. Høyer prædiker. (Hedningemissionsofring paa Altret i begge Kirker).

Mandag Aften Kl. 8 Møde for K. F. U. K. i Præstegaarden. Tirsdag Aften Kl. 7 1/2 Møde for K. F. U. M. hos Bager Holm.

Tirsdag Aften Kl. 7 1/2 taler Missionær J. Dam i Sandvig Missionshus. Alle er velkomne.

Torsdag Aften Kl. 7 1/2 Blaa Kors Møde i Allinge Menighedshjem. Missionær Ærø taler.

Auktion i Allinge.

Mandag den 15. ds., Eftermiddag Kl. 1, lader Manufakturhandler O. P. Petersen og Cyklehandler H. O. Mortensen ved offentlig Auktion paa Hotel Allinge i Allinge bortsælge en Del Løsøre, hvoraf fremhæves: Herreklæder, Arbejdsbenklæder, Klædes-Benklæder, Skjorter, Uldtrøjer, Underbenklæder, Sokker, Kjøletøj, Bomuldsløj, Lærred, et stort Parti Kraveløj og Slips, Hatte, Huer m. m.

Endvidere nogle brugte Herre- og Damecykler, 2 nye Herre- og 2 nye Damecykler, et Parti Cykledæk og Slanger, 1 stor Hængelampe, 1 Petroleumskakkelovn, 1 Symaskine m. m.

By- og Herredsfogedkontoret i Hasle, 5. Januar 1917.

Borgen.

Bortsalg!

Mandag den 15de Januar 1917. Formd. Kl. 10 afholder Bornholms Salgsforening efter Begæring af Gdr. P. A. Hansen Bortsalg paa Vestre Borregaard i Rulsker over ca. 80 Bud Udflug af Birk, 2 Gylter nærvæd Farring, 4 Ugers Grise, 2 Plage, et Parti Roer, et Parti god Saa-Havre, en Hakkelsesmaskine, en fast Vogn og et Sæt Seletøj.

Kun Medlemmer kan byde, og Medlemskort maa paa Forlangende forevises.

Grønvang, d 11. Januar 1917.

J P Nielsen.

BJØRNE-HONNING

i 1/2 kg Daaser a 60 Øre.

Nordlandets Handelshus.

En Karl,

som vil deltage i alt forefaldende Arbejde, kan faa Plads til 1ste Februar paa

Pæregaard i Olsker.

200 Shagpiber

er hjemkomne. Priser fra 25 Øre til 2 Kr. Kom og se mit Lager.

Lange Porcellæns-piber og Spadeserestokke.

Endvidere anbefales mit Lager af Krudt, Hagel, Patroner og Knaldperler.

Kbm. Bidstrup, Sandvig.

En Dreng

15—16 Aar samt en ældre Karl kan paa Grund af Svaghed faa Plads straks paa

Svartingegaard pr. Hasle.

Alle Slags Ure,

Klokker, Gramofoner og Harmoniums m. m. repareres solidt og billigt.

Aug. Nielsen, Mekaniker, Kirkebyen, Rulsker.

Køb Kaffen

hos

I. B. Larsen.

Den er drøj og velsmagende.

Allinge Biografteater

Søndag den 14. Januar

Kl. 7 1/2 og 9.

Kærlighedens Triumf.

Folkeskuespil i 3 Akter 55 Afd. i Hovedrollen Vald. Psilander.

I Tøsealderen.

En munter Historie om en forelsket ung Pige.

Entree: Voksne 50 Ø., Børn 25 Ø.

Prima-letsalt Klipfisk
uafnakket Klipfisk
afnakket Bildals Klipfisk
Prima Klipfisk i 1/2 og 3/4 kg Pakker anbefales.

J. B. Larsen.

Gammelt Jern

og

Støbegods

købes

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Blandet Frugtmarmelade

i løs Vægt. 40 Øre pr. 1/2 kg.

faas hos J. B. Larsen Allinge

By- og Herredsfuldmechtig Johannes Kofoed, Hasle.

træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2—5 Eftm.

Søger De en Pige, en Karl eller en Dreng, eller mangle De en Svend eller Lærling en Fodermester eller anden Medhjælp, bød De snarest avertere i Nord-Bornholms Ugeblad, der hver Fredag bringes direkte ind i 1700 Hjem og læses af saa godt som hvert eneste Tyende. En Annonce her i Bladet vil derfor saa godt som altid bringe et tilfredsstillende Resultat.

Køb Primusapparater og Brændere samt andre Kogeapparater Køb nu!

Billigst hos

M. C. Funch.

Huder og Skind købes.

J. P. Møllers Eftfd.

Hvidkaal og Rødkaal.

Stor fast Hvidkaal.

5 Øre pr. 1/2 kg.

I. B. Larsen.

Med Sejler

„Hammershus“,

som er paa Rejse hertil, har vi et Parti af hver Sort

Prima Laplata Majs

og Glutenmelassefoder.

Vær saa god at gøre Bestillinger heraf

Nordlandets Handelshus

Søger De en Livsledsagerske,

skal den gamle Cykle sælges, ønsker De Adgang over deres Ejendom forbudt, har De fundet et Par Galoscher, skal der være politisk Møde eller Bal, har De Kreaturer til Salg eller vil De købe saadanne, har De faaet nye Varer hjem, paatager De Dem Reparationer, har De startet en ny Forretning — hvordan skal Folk saa faa det at vide, hvis De ikke averterer i et Blad, som virkelig læses.

„Nordbornholms Ugeblad“

læses af saa at sige alle i Nordre Herred og er derfor et fortrinligt Annonceblad. Send deres Annoncer til „Nordbornholms Ugeblad“.

Ring op Telefon 74

Ordet er frit!

Vi gør vore mange Læsere i By og paa Land opmærksom paa, at enhver kan faa optaget Artikler og Indlæg om Emner af almen Interesse i „Nord-Bornholms Ugeblad“.

Betingelsen er kun, at det skrevne er holdt i en sømmelig Form og indenfor rimelige Grænser, samt at Indsendere — til Underretning for Redaktionen — opgiver Navn og Adresse. Ligeledes modtager Redaktionen gerne Meddelelser om saadanne Ting og Forhold, som egner sig til Behandling i Bladets Spalter.

Dette gælder baade Byen og Landet, og det er en Selvfølge, at Redaktionen altid vil iagttage den strengeste Diskretion med Hensyn til sine Kilder.

„ALBA“
Crémant Chocolate
FINESTE DANSK FABRIKAT
3 Hager og Buller fra 10 — 100 Øre

5 Stk. Kviekalve

egnet til Tillæg, samt en god Malkeko er til Salgs hos

Lund,
Nørregaard, Rø.

Prøv vor udmærkede

MARGARINE

og De vil blive tilfreds saavel med Kvalitet som med Pris.
Frisk Tilførsel flere Gange ugentlig.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Brødrene Anker

Jernstøberi & Maskinfabrik

Telefon 2. Hasle Telefon 2.

Selvvandingsanlæg, Vand- & Aljepumper m. m.

Har De hørt

Allinge Kolonial- og Produktforretning

har det største Udvalg af

tørre vellagrede Cigarer,

baade fra P. Wulff, A. M. Hirschsprung, Horwitz
& Kattentid og Carl Petersen — køb derfor De-
res Julecigarer hos Allinge Kolonial- & Pro-
duktforretning.

NB, Fikse Julepakninger, billige Priser.

Gummifrakker.

Et Parti Dame-Gummifrakker er hjemkommen.

Priser fra 12 Kr.

En extrafin ulden Frakke

i moderne vid Facon anbefaler vi særlig.

Priser fra 27 Kr.

Nordlandets Handelshus.

Vi anbefaler

vort velassorterede Lager af

Isenkram, Glas, Porcellæn og Fajance

til billigste Priser.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Tegn Abonnement paa

Nordbornholms Ugeblad.

Til Stegning og Bagning

anbefales vort ekstragode Plantefedt.

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Alle Tryksager billigst i Cornitzka's Bogtrykkeri, Allinge.

Den bedste Kaffe

Frisk Tilførsel

flere Gange ugentlig.

Sees hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Stjerner og Blomster

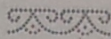
Alle Stjerner slukkes,

alle Blomster dør;
men nye Stjerner og Blomster fødes,
og alting bliver som før.

Selv er vi Stjerner og Blomster,
selv skal vi slukkes og dø —
raadue i Jordens velsignede Muld,
— drukne i Himmels Søs.

Men nye Slægter skal tændes
og spire op af Muld, —
læ som unge og glade Blomster
og finkle som Stjerneguld.

Chr. Jørgensen.

Graner.

Nu sænker den sorte Nat sig
og hyller Alverden ind.
Over de mørke Graner
suser en fredløs Vind,

Over de mørke Graner
er Himlen høj og bred.
Deroppe staar en Stjerne
og skælver af Ensomhed.

—t.

Erindringsliste.

Toldkamret 8—12 Form., 2—7 Efterm.
Kæmnerkontoret 10—11 og 2—4.
Laane- & Diskontobanken 2—4 Efterm.
Sparekassen 10—12 og 2—4.
Stempelfilial i Sparekassen 10—12, 2—4.
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Ski-
benes Ankomst og Afgang Tirsdag
og Fredag Efterm., Mandag og
Torsdag Form.

Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7.
Distriktslægen 8—9 og 2—3.
Postkontoret: Søndage 9—12 og 2—7.
Søndag 12—2.

Telegrafstationen 8 Morgen til 9 Aften.
Søndag 12—2.

Borgmesteren træffes paa Kæmnerkont.
Branddirektøren Mandag og Fredag
Form. 8 til 10.

Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr.
Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em.

Folketingsamlingen paa Raadhuset:
Tirsdag Kl. 3, Fredag 7—8.
Jernbanest. er aaben for Gods 8—12, 2—6
Frimærkerp. og ligeds desuden 7—8 Aften
samt til Tog, der afgaar udenfor nævnte
Tid, fra en halv Time for Togets Afg.

Toget afgaar

Søgnedage:

Rønne—Sandvig

Fra Rønne	9 ¹⁰	3 ³⁰	9 ⁰⁰
Nyker	9 ²⁸	3 ⁵⁰	9 ¹⁸
Klemensker	9 ⁴⁵	4 ⁰⁷	9 ³⁵
Rø	10 ⁰³	4 ²⁸	9 ⁵³
Tein	10 ¹⁸	4 ⁴³	10 ⁰⁸
Allinge	10 ²⁹	4 ⁵⁴	10 ¹⁹
Til Sandvig	10 ³⁵	5 ⁰⁰	10 ²⁵

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	12 ⁰⁰	6 ⁴⁰
Allinge	7 ⁰⁸	12 ⁰⁸	6 ⁴⁸
Tein	7 ¹⁸	12 ¹⁹	7 ⁰⁰
Rø	7 ³⁴	12 ³⁸	7 ¹⁷
Klemensker	7 ⁵⁴	12 ⁵⁸	7 ³⁸
Nyker	8 ⁰⁵	1 ¹⁰	7 ⁵⁰
Til Rønne	8 ²⁵	1 ³⁰	8 ¹⁰

Søn- og Helligdage.

Rønne—Sandvig.

Fra Rønne	9 ⁰⁰	12 ⁵⁰	8 ²⁰
Nyker	9 ¹⁸	1 ⁰⁸	8 ³⁸
Klemensker	9 ³⁴	1 ²⁴	8 ⁵⁵
Rø	9 ⁵⁰	1 ⁴⁰	9 ¹³
Tein	10 ⁰⁴	1 ⁵⁴	9 ²⁸
Allinge	10 ¹⁴	2 ⁰⁴	9 ³⁸
Sandvig	10 ²⁰	2 ¹⁰	9 ⁴⁵

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	8 ⁴⁵	12 ³⁵	6 ⁴⁵
Allinge	8 ⁵²	12 ⁴²	6 ⁵²
Tein	9 ⁰²	12 ⁵²	7 ⁰²
Rø	9 ¹⁷	1 ⁰⁷	7 ¹⁸
Klemensker	9 ³⁸	1 ²⁸	7 ³⁸
Nyker	9 ⁴⁸	1 ³⁸	7 ⁵⁰
Til Rønne	10 ⁰⁵	1 ⁵⁵	8 ¹⁰

NB. Hver Søgnedags Onsdag
Aften afgaar Toget fra Rønne 9.35,
altsaa 35 Min. senere end normalt,
hvorved der opnaas Forbindelse med
Toget fra Nexø i Rønne N.

Blegsoda

20 Øre Pk.

Lessive Grand Felix 25 Øre Pk.

J. P. Mollers Eftfl.

En Sejler-Ladning

prima Laplata Majs,

Texas Bomuldsfrøkager, Palmekager, Glutensuktermelasse

og Kod- og Benmel

ventes i de nærmeste Dage. Priserne bliver billigste Dags-
priser, hvorfor det anbefales at indsende Deres ærede Ordre.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassetilkaar til en Rente
af 4 pCt. p. a., paa Folio til 2 pCt. p. a.

Store engelske Yorkshire Dampkul

a 625 Øre pr. hl Berliner-Koks a 360 Øre pr. hl —
— i Blanding med giver et meget kraftigt
Brændsel til Kakkellovne og Komfurer. Ved kontant Betaling
leverer vi disse Sorter frit tilkøbt heri Byen.

Nordlandets Handelshus.

Vort Lager er rigelig forsynet med

alle Sorter Foderstoffer

i prima kontrollerede Varer og til billigste Dagspris.

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Til Levering i Januar, Februar og Marts 1917 har vi købt
flere Ladninger af

Stor amerikansk Majs af ny Høst

Vi anbefaler vore Kunder at gøre Bestilling, hvilke vi noterer under
Forbehold af, at Importladningerne til Danmark kommer lykkelig frem.

Nordlandets Handelshus.

Ekstrafin Klipfisk og prima Ris

anbefales til billigste Dagspriser fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning

14-15 pCt. Superfosfat. 37 pCt. Kaligödning.

Vi har ingen faste Priser endnu, og vi faar kun et knapt Parti Su-
perfosfat tildelt til Foraaret 1917. Derimod kan der faas mere Kaligö-
dning, og Priserne for denne Sort bliver billigere pr. 100 kg end Super-
fosfat. Der kan maaske derfor være Anledning til at gøre rigelig Bestil-
ling af Kaligödning.

Vi har et lille Parti Chilisalpeter solgt.

Vi har rigeligt af Gødningssalt paa Lager.

Gør Deres Udregning og meddel os Deres Behov snarest.

Nordlandets Handelshus.

Briller og Pincenez

der passer til ethvert Øje, faas hos

Telefon Allinge 93.

A. M. Lindberg.

Urmager og Guldsmed.